

VOLMAAKTHEID

Dank u, Broeder Neville. Goedemorgen, vrienden. Blij om hier te zijn vanmorgen en ik kan dezelfde opmerking maken over onze broeder. Ik had het hem beloofd om op de uitzending te zijn, en ik—ik miste het de ene week, en de volgende week was ik het vergeten. Dus, ik dacht dat het de derde keer echt tijd zou moeten zijn dat ik het behoorde te doen.

² Ik kwam dus daar aan, in één minuut van tijd, slechts één minuut. En Broeder Snyder stond buiten, wij glipten dus heel snel naar binnen, en—en kwamen uiteindelijk bij de uitzending. En ik denk dat wij hen ontsteld hebben, is wat wij hebben gedaan, toen wij op die wijze binnenkwamen, zo een klein beetje. Dus . . .

³ En hier was ik, onderweg, ik dacht aan een tekst om over te prediken, weet u. En gewoonlijk bij mij, duurt het ongeveer anderhalf uur. En ik was met de eerste vijftien of achttien minuten ervan begonnen, en dan keek ik op, en de klok zei het is tijd om te vertrekken. Wij zullen dus aankomende zaterdag verdergaan, of wanneer ook. Dat is juist.

⁴ Afgelopen zondag waren wij bezig met het 10de hoofdstuk van Hebreëën, en begonnen met het 1ste vers, en geraakten niet verder.

⁵ Vergeet niet de diensten in Indianapolis deze week. Als een van u, of als u wat vrienden daar boven in die streek heeft, wel, schrijf en vertel het hun. De diensten zullen morgenavond om zeven uur beginnen in de Cadle Tabernacle in Indianapolis. En er zijn voldoende zitplaatsen, bijna elfduizend mensen zullen—zullen daar kunnen zitten. En het is een kleine conventie, het is een—een kleine organisatie. Ik weet het zelfs niet echt wat de naam van de organisatie is. Ze houden daar een—een bijeenkomst, of een conventie.

⁶ En tijdens deze conventie hebben ze mij gevraagd om de avondspreker te zijn. Dus de . . . Ik denk dat de gemeente zelf, de kerk, de organisatie, enkel een zeer, zeer kleine aantal leden heeft. En dus . . . En dan, 's avonds heb ik de—de spreekdienst elke avond, maandag tot en met vrijdag. Vrijdagavond is het einde van de conventie. Dus, als u enige vrienden hebt rond Indianapolis, wel, kom mee.

⁷ En op de drieëntwintigste, de ochtend van de drieëntwintigste, als er toevallig iemand hier op reis is, gewoon op vakantie; want het is meestal vakantiemaand, juni. Minneapolis, de Internationale Christelijke Zakenlieden houden hun conventie in Minneapolis. En de open dienst is de drieëntwintigste, het ontbijt. Het ochtendontbijt is op

drieëntwintig juni. Ik zal spreken bij het ochtendontbijt, wat de dienst opent.

⁸ Dan op de vierentwintigste zal ik nog steeds in Minneapolis zijn, en ik zal bij de Heart's Harbor Tabernacle zijn, met Dominee Gordon Peterson. En ze hebben het programma daar op de uitzending. Dus, als u—u daar in de buurt bent, wel, kom langs.

⁹ En dan op de vierentwintigste, of vijfentwintigste, liever gezegd, begint de conventie, en wij zullen daar zijn. Het is een erg ongebruikelijk programma. Meneer Roberts, meneer Hicks, mezelf, vele andere predikers zullen daar zijn. En er is geen programma opgesteld. De Christelijke Zakenlieden, die Volle Evangelie Christelijke Zakenlieden zijn, zij wilden het gewoon open laten voor wat de Heilige Geest zou zeggen te doen; wilden ons allemaal daar hebben. En ze hebben dus nog nooit zo een gehouden, en ze hebben helemaal geen predikers geadverteerd. De enige predik—prediking die geadverteerd werd, is—is op de ochtend van de drieëntwintigste. Ik zou bij hun ontbijt spreken en dat is aangekondigd. Anders zullen wij allen daar zijn, wachtend op de Heilige Geest. Dat zou aardig goed moeten zijn, of niet? Als wij ons allen slechts aan de Heilige Geest kunnen overgeven, dat is het, en Hem ons laten gebruiken op de wijze dat Hij—dat Hij ons zou willen gebruiken. Nu . . .

¹⁰ En dan, de volgende geplande dienst, waarvan ik weet, is de oude Azusa Street Rally. Het is een . . . Die komt op vijftien september. Ik open daar de dienst voor de Azusa Street internationale rally; vijftig jaren van pinksteren in de Verenigde Staten. Ze zijn vijftig jaar oud, aanstaande september, toen de Heilige Geest voor de eerste keer viel in de Azusa Street Mission. De oude . . . Ik geloof dat het een oude Baptisten zending was, of in de Azusa Straat in Los Angeles, Californië, is waar de Heilige Geest eerst viel, vijftig jaar geleden, aanstaande september.

¹¹ En toen ik in de Cow Palace was, een paar jaar geleden, zei ik . . . Wel, vijftig, het woord *pentecost* betekent “vijftig,” dus waarom houden wij dan gewoon niet een grote rally. En, weet u, dat nam vuur, en zij kregen een internationale rally. En het zal in de Angeles Temple gehouden worden. En vijf dagen voordien, zal ik een kleine rondreis maken naar verschillende plaatsen. O, daar bij East Gate en . . . of ik bedoel de South Gate, en dan verder omhoog tot in de—de stad van . . . O, verschillende van die kleine steden, vijf verschillende steden, om een kleine rondreis te maken, een dienst van één avond, dan direct beginnen met de—de grote rally.

¹² En als u in Californië bent, of ergens daar, sommigen van u uit Californië, onthoud dat. Wij verwachten een grote tijd van gemeenschap met Gods mensen in die tijd.

Nu, zullen wij bidden.

13 Onze Hemelse Vader, wij danken U vanmorgen voor het geweldige, glorieuze voorrecht die wij hebben van in Uw Tegenwoordigheid te komen, met vreugdevolle harten en dankzegging, omdat Jezus de Zoon van God het aldus aan ons heeft toegelaten om dit te doen. En Zijn genade heeft ons tot deze tijd gebracht. En wij zijn blij om hier vandaag te zijn.

14 Blij om deze kleine plaats te hebben om te vergaderen. Het is een open ruimte, een open Bijbel en open harten om Gods Woord en Zijn Boodschap te ontvangen. En wij bidden dat de Heilige Geest zal komen en elke kier van ons hart zal vullen met Zijn goedheid terwijl wij Zijn Woord lezen. Want het staat geschreven: “De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door de mond Gods uitgaat.” Dus, o God, open onze mond vandaag, dat het U mag zijn Die spreekt, en onze harten, dat het de Heilige Geest mag zijn Die hoort. Want wij vragen het in Jezus’ Naam, Uwe Zoon. Amen.

15 Afgelopen zondag, in het Boek van Hebreëen, begonnen wij met het 10de hoofdstuk, en toen gingen wij naar een ander onderwerp, niet precies wetend waar de Heilige Geest ons naartoe zou leiden om—om van daar te onderwijzen, niets voorbedacht, enkel wachtend op Zijn beweging. Wij kwamen vandaar weer terug bij voorkennis.

16 Zeg, tussen haakjes, ik ben blij dat ik Zuster Hooper daar vanochtend zie zitten. Zuster Flo, zeker blij om u te zien. Velen onder u kennen haar misschien niet, enkelen van u. En zij is jaren en jaren tuberculoos geweest, en bedlegerig, en ging door heel het land om te proberen ervan verlost te worden. En vandaag zijn wij blij om haar hier in de tabernakel zittend te hebben, en ziet er vandaag goed uit. God zij dank!

17 Nu, de schrijver van de Hebreëenbrief wordt verondersteld Paulus te zijn geweest, omdat het als zijn schrijven klinkt. En de Hebreëenbrief was tot de Joden, de Hebreëen. En het was Paulus die probeerde een scheiding te maken tussen de wet en genade, wat het—het verschil toonde tussen wat de wet was, en wat genade is, omdat de Hebreëen onder de wet waren. En dus probeerde Paulus aan hen te tonen wat genade was. En ik denk zelf dat het 10de hoofdstuk hier, en het 1e vers, een perfecte sleutel zou zijn voor de hele zaak.

18 Nu, wij hebben het 1ste hoofdstuk, beginnend met: “God, veelmaal, op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, maar in deze laatste dag door Zijn Zoon, Christus Jezus.”

19 Gaan verder naar het 7de hoofdstuk, het verschijnen van “Melchizedek.”

20 Wij gaan verder naar het 9de hoofdstuk, over het “priesterschap,” hoe Christus onze Hogepriester wordt, om de plaats van de oude hogepriester in te nemen.

21 Dan verder gaan naar het 10de hoofdstuk, komen wij tot: “De wet, zijnde een schaduw van de toekomstige goederen.”

22 Wij gaan naar het 11de hoofdstuk en het gaat allemaal over de—de wonderbare schaduwen van het geloof, de helden van geloof, hoe “door geloof” ze *zus-en-zo* een ding deden. En hoe: “Zonder ons zouden zij niet volmaakt worden,” omdat ze zijn van de schaduw van datgene dat komt. En dan gaan wij naar het 11de hoofdstuk, en Paulus . . .

23 Of, het 12de hoofdstuk, Paulus die zegt: “Nu wij zo’n grote wolk van getuigen rondom ons hebben, laat ons afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, zodat wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt.”

24 Het 13de hoofdstuk, het slothoofdstuk, zegt, beëindigt met dit, tegen het eind, dat Jezus Christus het al-in-al is, dat: “Hij Dezelfde is gisteren, heden en in eeuwigheid.” Ziet u? Liet zien dat het Christus was in het verleden vóór de wet, het was Christus in de wet, het was Christus in de dagen van genade en het zal Christus voor altijd zijn. “Jezus Christus gisteren en heden Dezelfde en in eeuwigheid.” Wat een prachtig beeld is het dat de Hebreeënbrief voor ons schildert.

25 Nu, opnieuw beginnend nu bij het 1e vers, laten wij teruggaan. Afgelopen zondag dachten wij bij het onderwerp van *volmaaktheid* te komen, maar toen liet God ons teruggaan en wij kregen *voorkennis*, wat ons toonde hoe dat voordat de wereld ooit gevormd werd. . . Hoevelen waren hier afgelopen zondag? Laat uw hand zien. Hebt u het begrepen? Voordat de wereld ooit gevormd werd, werden wij in Christus geplaatst. Denk eraan.

26 God, Die oneindig is, Die niet kan liegen, niets tegenstrijdig kan spreken, alles weet, net zo volmaakt in het begin als Hij is aan het eind, en net zo volmaakt aan het eind als Hij was in het begin. God is oneindig, zoals de Eeuwigheid. U kunt nooit de hoek vinden in een volmaakte cirkel. U zou alle tijden en de Eeuwigheid kunnen doorlopen en doorlopen, en er zou nooit, nooit, nooit een einde aan zijn. En dat is hoe God is. En toen Hij eerst, was . . . God, Die altijd was, was Hij oneindig, volmaakt, om mee te beginnen, en Hij zal altijd Dezelfde zijn. Hij kan nooit veranderen. Hij is precies Dezelfde.

27 Nu, deze grote ketting van volmaaktheid werd onderbroken door tijdruimte. De tijd kwam binnen vanwege de zonde. Laten wij een beeld van tijd tekenen. Laten wij een volmaakte cirkel bekijken, voor eeuwig, voor eeuwig. En dan, plotseling, kwam zonde binnenvallen en maakte een—een kleine . . . Zoals mijn vrouw het noemt, een kleine “instulping,” of een kleine inzakking in de ketting. Dus zakt het nu neer. De Eeuwigheid gaat verder, maar het is niet in zijn volmaakte toestand. Hier is een kleine onderbreking die neerkomt, breekt langs *hier* door, en gaat langs *hier* weg. God moest dat doen omdat Satan het

veroorzaakte. En het viel neer naar een ruimte van de tijd, voor het beproeven, en het vervolmaken, en voor de zuivering van de verlorenen. Zodat God, door Zijn soevereine genade, op een dag die kleine instulping, of kloof, opnieuw omhoog kan trekken, tot weer in de volmaakte cirkel, en rolt ze verder precies op dezelfde wijze. Ziet u het?

²⁸ Tijd! Nu, tijd is deze kleine lus; en zij zakt naar beneden. Jezus was van Eeuwigheid tot in Eeuwigheid, maar Hij stapte in deze tijdruimte en werd vlees gemaakt, en kwam hiernaartoe om te heiligen, of om een streep van Bloed over heel deze ruimte te zetten, om het te verlossen en het opnieuw in verbinding met God te brengen, voor alle Eeuwigheid. Ziet u het? Dat is tenslotte wat tijd is.

²⁹ Vervolgens, God, toen het hier begon, aan het eind van de kleine kink in de volmaakte cirkel, dat een kleine kink erin veroorzaakte. Toen God daar begon, was Hij volmaakt. Alles wat Hij zei was volmaakt. Alles wat Hij deed, doet, is volmaakt.

³⁰ Dus zei de Bijbel dan dat: “Christus Jezus was het Lam Dat geslacht is van,” het begin van de kleine kink, “het begin van de wereld.” Christus werd in het begin geslacht. Nu, Hij werd niet werkelijk geslacht tot vierduizend jaar later. Maar, de reden dat Hij toen geslacht werd, is omdat “In den beginne was het Woord, en het Woord was met God, en het Woord was God.” Ziet u het, Broeder Egan, wat ik bedoel? Ziet u? Hij was God, in den beginne. En toen. . .

³¹ Nu, Satan kon. . . heeft niet—heeft deze kleine lus niet geschapen, deze kleine instulping. Hij schiep dat niet. Satan kan niet scheppen. Satan kan alleen verdraaien wat God heeft geschapen.

³² Kijk, ik zeg dit zodat u het zult begrijpen. Dit is de klas voor volwassenen, en wij zijn bijna allemaal getrouwde mensen, waarschijnlijk negentig procent. En ik hoop dat de jonge dames en mannen hun stem begrijpen, wat ik. . . U mij begrijpt, slechts om iets uit te leggen.

³³ Als een man tot zichzelf een echtgenote neemt, een vrouw, en zij wordt zijn vrouw, en ze leven samen als man en vrouw vijftig jaar lang; ze zijn even zuiver en rein en onvervalst alsof ze nooit elkaar hadden gekend. Dat, dat is Gods programma. Maar voor die man of vrouw met een ander man of vrouw te gaan leven, dat verdraait, maakt dat onwettige kinderen geboren worden. Maar als ze samenleven in die volmaakte harmonie, is dat Gods wijze. Maar komt Satan langs en plaatst lust in de man of in de vrouw, en ze leven in tegenstelling tot die huwelijksgeloften, dat is verdraaiing. Het is precies dezelfde seksuele affaire, maar het is verdraaid.

³⁴ Dat is dus wat Satan doet met het juiste van God, hij verdraait het. Dat is wat Satan vandaag doet met de ware,

echte (Luister!), met de ware Boodschap van God: hij verdraait Het, maakt iets anders, maakt dat Het op iets anders lijkt dat het niet is.

³⁵ In de wereld vandaag ontdekken wij dat er mensen zijn, de Bijbel voorspelde het, drie klassen mensen.

³⁶ Een van hen is een koud, stijf, formeel, onverschillig, ze gaan gewoon verder, het is niets meer dan tot een loge behoren. Ze gaan naar de kerk, praten een beetje over *dit*, *dat*, en de Heer, enzovoort, komen terug, maar geen werkelijke wedergeboren ervaring. O, sommigen onder hen beweren het, maar hun leven bewijst dat het niet zo is. Nu, dat is aan de ene kant, ver weg.

³⁷ En nu, langs hier aan de andere kant, de fanatiekelingen, en de echte, ware gemeente, Jezus zei het: "Zou zo dichtbij zijn, dat het de uitverkorenen zou verleiden."

³⁸ Nu, vele mensen, zodra ze zien hoe het fanatisme samen gemengd is met het echte, "Och," zeggen ze, "er is niets aan," gaan verder. Ziet u, dat is precies wat de Farizeeërs deden. Satan, doet geen moeite om te proberen om dat te verdraaien. Hij probeert deze Waarheid te verdraaien. En deze fanatiekeling hier probeert die Waarheid na te bootsen. Ziet u? Dat is waar uw gevaarlijk ligt, precies daar.

³⁹ Nu, het betaamt ons geestelijk te blijven, het Woord te lezen. En alles dat buiten, in tegenstelling tot het Woord opkomt, werp het dan opzij. Dat is de reden, vele keren, dat ik . . .

⁴⁰ Ze zeggen dat ik te hard ben tegen vrouwelijke predikers. De Bijbel zegt dat ze niet behoren te spreken in de gemeente. De Bijbel verbiedt dat ze in tongen spreken, of wat dan ook, in de gemeente. Ik moet bij het Woord blijven, kijken waar Het aan toe is, Ernaar kijken.

⁴¹ In de wereld vandaag, waar al dit isme opkomt, kijk, naar al de sekten van geen vlees te eten. En de wettische mensen, van: "Ik moet *zus-en-zo* doen. Als ik niet in tongen spreek, als ik *dit* niet doe, als ik niet schreeuw, als ik niet dans, is er iets verkeerd met mij." Dat is legalisme.

⁴² "Uit genade zijn wij gered, door geloof." Niets wat u heeft gedaan; het is wat Hij deed. Hij deed wat u niet kon doen. Als u uzelf had kunnen redden, dan had Hij niet hoeven sterven. Maar Hij stierf om u te redden, waar u uzelf niet kon redden.

⁴³ Dat oude spreekwoord dat God onteert, zegt: "God helpt degenen die zichzelf niet kunnen helpen. . . ." Of: "God helpt degenen die zichzelf helpen," zeggen ze. Dat is net andersom. Als u uzelf kan helpen, verwacht God dat u het doet. God helpt degenen die zichzelf niet kunnen helpen. En u kunt uzelf niet helpen, om gered te worden, dus God, door Zijn genade, redde u.

⁴⁴ Nu, merk op hoe prachtig. De wet, groot in de Eeuwigheid, hoe God deze lus voorzag. En als Hij oneindig is, en niet—kan

niets anders zijn. Laat mij dit even nemen, ongeveer vijf minuten, om dit vast te pinnen, vast te spijkeren, zodat het nooit meer van uw gedachten zal ontsnappen. Moge de Heilige Geest dan komen en het met liefde samen doen smelten, zodat u het nooit zal verlaten.

⁴⁵ Nu, kijk. God, Die niet kan liegen; God, Die oneindig is. En ik zeg dit opnieuw voor mensen die schijnen zich niet op Goddelijke genezing te kunnen richten. Als God het beloofde, moet God zorg dragen voor Zijn belofte. Kan het niet verlaten.

⁴⁶ Nu, kijk. Voor Hij ooit het gedrukte Woord plaatste, en *Dit* is de gezindheid van God. Hier is Het. Dit is de gezindheid van God, dat Hij dacht, vóór de grondlegging van de wereld ooit gelegd werd. Dat is het. Dat is de reden dat Hij Het op gedrukt Woord kon plaatsen en zeggen wat zou zijn, omdat Hij het zag voor de grondlegging van de wereld, en wist precies wat Het zou zijn en sprak Het uit.

⁴⁷ En dan overhandigde Hij Zijn kennis aan de profeten, en zij schreven Het uit. En jaar na jaar, en eeuw na eeuw, zien wij Het precies exact geschieden. God, Die schaduwen geeft van het Oude, om het Nieuwe te voorafschaduwen. En wij zien Het, Woord voor Woord, vervuld worden. Wat een geloof behoren wij in God gevestigd te hebben!

⁴⁸ Let nu op Hem: “Christus Die geslacht is voor de grondlegging der wereld.”

⁴⁹ Toen God neerkeek en het enige ding zag dat de verloren mens zou redden, zei Hij. . . Ik weet niet of dit de woorden zijn, maar het moet iets zoals dit geweest zijn. “De mens kan niet gered worden, omdat hij zal zondigen. Maar Ik kijk daar doorheen en Ik zie tienduizenden van eerlijke harten die zullen willen komen. Ik zie duizenden van mensen die gered zullen willen worden, en niet in deze verschrikkelijke vernietiging willen gaan die Ik zal moeten maken voor de duivel en zijn engelen, want zij moeten in immer durende straf gaan. En mensen met eerlijke harten zullen dat zien. En Ik zal—Ik zal een man hebben die met de naam Ezau geboren wordt; er zal er een zijn, Jakob. En Jakob zal niet zo goed zijn, om mee te beginnen, maar in zijn hart zal hij de zaken van God liefhebben, dus zal Ik Jakob kiezen.”

⁵⁰ Hij zag u en Hij wist dat u gered wilde worden. Dus zei Hij: “Het enige dat Ik kan doen is Zelf naar beneden gaan, en een Zoon doen geboren worden, of een lichaam van vlees, en zoals zij gemaakt worden.” Het antidotum is voor God om Zelf zonde te worden, zodat Hij de prijs zou kunnen betalen. Want, er zou het hoogste ding dat er is voor nodig zijn, om de mens uit zijn verloren toestand op te heffen.

⁵¹ En kijk, Hij staat boven elke Engel, elke Aartsengel. Het hoogste dat er was kwam hier op aarde naar beneden, en leefde

onder de mensen. En ging naar de laagste stad op aarde, Jericho. En was zo laag, dat de kleinste man van de stad op Hem moest neerkijken; Zacheüs. En dan voor de zonden van de mens stierf. Kwam bij wijze van een stal, arm. De rijkste. . . O, ik hoop dat u het vat. De rijkste werd de armste.

⁵² Zelfs op een stormachtige avond, zei: “De vogels hebben nesten, en de vossen hebben holen, maar Ik heb zelfs geen plaats om Mijn hoofd neer te leggen.” De hoogste van alle hemelen van de Hemel, werd de laagste van alle laagsten. Tot zelfs het dierlijk leven, bevoorrecht was, met Hem vergeleken, boven Hem, wat het levenscomfort betreft.

⁵³ Niet alleen dat, maar in Zijn dood leed Hij een dood zoals nooit iemand heeft geleden; nooit, in een mens, heeft iemand ooit geleden met zulk een gebroken hart tot Zijn Bloed en water zich scheidden voor Zijn dood.

⁵⁴ Armste; van de rijkste tot de armste. Van de meest gezegende tot het meest verschrikkelijke lijden. En dan, naast dat, ging naar beneden in de allerlaagste diepten van de laagste hel, onze zonden dragend. En pakte het einde van het koord, of het einde van het touw, van de kink. Hief het daar omhoog in de opstanding, en bracht het in verbinding met het andere deel van de Eeuwigheid, en maakte een heilige Weg, waarop de onreinen konden komen om gereinigd te worden.

Door de bron gevuld met Bloed,
Getrokken uit Immanuëls ader,
Wanneer zondaars ondergedompeld in de
vloed,
Al hun schuldige vlekken verliezen.

⁵⁵ Kom op de gebaande weg. En op een dag zal Hij, Die bij het begin van de tijd was, staan als de Oude van de tijd, en zal het grote Evangeliekoord trekken. En allen die op die gebaande weg zijn, vanaf het begin van de tijd, tot de oudste van de tijd, tot het einde van de tijd, zullen opgeheven worden; terwijl Hij de tijd uit het bestaan trekt, tot in een Eeuwigheid. Ziet u het? Daar is Hij, “De enige ware Heerser; de Koning der koningen, en de Heer der heren.”

⁵⁶ Hoe deed Hij het? Voorkennis. Hij wist het. Dan zei Hij, dat “Hij het Lam was dat geslacht werd.” Dan, als Hij dat was, kwam het er pas vierduizend jaar later aan, de tijd liep uit. Hij werd geboren, zij deden met Hem wat Hij zei dat zij zouden doen, en toen werd Hij gekruisigd en geslacht. Maar, correct uitgedrukt: “Hij werd geslacht voor de wereld begon,” want God voorzag Hem en zei wat er zou plaatsvinden. En wanneer God spreekt, moet het zijn. Snapt u het? O, tjonge! God voorzag Christus, en het moet zijn. Dat is waarom het reeds beëindigd was. Toen God het Woord sprak, beëindigde dat het. Daar is de reden dat Hij

feitelijk vooraf uitgebeeld werd, geslacht, toen God het Woord sprak voor de wereld was.

⁵⁷ Merk op! Niet alleen werd Christus geslacht, om de zonde weg te nemen, maar uw naam werd in het Boek des Levens des Lams geschreven voor de grondlegging der wereld. God schreef uw naam, geassocieerd met de Zijne, voor de grondlegging der wereld.

⁵⁸ Nu, Satan, maak hen nu bang, probeer hen dat te doen betwijfelen?

⁵⁹ “Voor de wereld ooit begon, riep God uw naam, u Christenen, en schreef hem in het Boek des Levens des Lams voor de wereld ooit begon,” zegt de Bijbel. Dat is Gods Woord, dat Hij daarginds sprak, en openbaarde het door Zijn dienstknechten, de profeten, en wij genieten van de zegening van te rusten, en te wachten op de Komst van de Heer. Geduldig aan het wachten. Het is allemaal voorbij. O!

⁶⁰ Geen wonder dat ziekte, gevaar, dood, niets kan ons scheiden van de liefde van God die in Christus is! Omdat, de grondlegging van de wereld. . . Hij plaatste ons op die grootse oude gebaande weg, klom de horizontale regenboog op, ging opnieuw naar de spits van het begin van de tijd en hield de koorden in Zijn hand vast. En zegt op een dag: “Kom hier boven!” Wij die leven en verblijven tot de Komst van de Heer, zullen degenen die gestorven zijn in de gebaande weg niet hinderen, want de bazuin van God zal weerklinken en de doden in Christus zullen opstaan. En wij zullen samen opgenomen worden, om hen te ontmoeten, wanneer de keten weer in de kringloop van de Eeuwigheid opgeheven wordt. En dan terwijl de eeuwen voorbijgaan zullen wij Zijn lofprijzingen zingen.

⁶¹ Wat is Hij aan het doen? Daarboven, ons een thuis aan het bouwen. “In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. En Ik ben hier neergekomen, maar Ik ga heen om er een te bereiden, het allemaal klaar te maken. En als Ik ga, zal Ik weerkomen, om u tot Mijzelf te ontvangen.” O, tjonge! En Hij bereidt een woning voor.

⁶² Wanneer dit sterfelijke groezeligheid, dat hier in de aarde is, zal worden. . . wij zullen er van afgescheiden worden, het zal naar de buitenkant van de keten van de Eeuwigheid geworpen worden. Het zal aan de buitenkant van de golf zijn, die geen mens kan oversteken, of het ooit deed, of ooit zal doen. En wanneer deze schakel hier beneden, naar dat deel is opgeheven, dat is de geplaveide, heilige gebaande weg, waarvan God zei, in het begin: “waar er niets was om te verontreinigen; er is niets om te vernietigen.” En de zonde veroorzaakte deze lus. Wanneer dan deze lus voortgegaan is, regelrecht hier doorheen om de gedelegeerden voort te brengen, en wanneer zij naar omhoog samengetrokken wordt, om elk eindje aan elkaar te knopen, rolt

de Eeuwigheid voort. Zij die verlost zijn zullen daarin wandelen. Snapt u het? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

O, ik wou dat ik kon zingen. Ik zou dat oude lied willen zingen:

Er is een prachtig huis ver over de zee,
 Er zijn woningen van zaligheid voor u en voor
 mij!
 De glinsterende torens, de zon zal er bovenuit
 schitteren,
 Die hemelse woning zal op een dag de mijne
 zijn.

Dus, een tent of een plattelandshuisje, wat
 maakt het mij uit?
 Men bouwt een paleis voor mij daarginds!
 Van robijnen en diamanten, en zilver en goud,
 Zijn koffers zijn vol, Hij heeft rijkdom in
 overvloed.

O, verbazingwekkende genade! hoe lieflijk het
 geluid,
 Dat een wrak zoals ik redde!
 Ik was eens verloren, maar nu ben ik gevonden,
 Ik was blind, maar nu zie ik. (Niets dat ik deed.)

Het was genade dat mijn hart onderwees te
 vrezen,
 Het was genade die mijn angsten verjoeg;
 Hoe dierbaar verscheen die genade
 In het uur dat ik voor het eerst geloofde!

⁶³ Om te weten dat het niets was dat ik kon doen, of zou doen, of een idee erover had, of een voorrecht had om het te doen. Het is wat Hij deed voor mij. Hij kwam neer en verlost mij, plaatste mij op de gebaande weg; en stond aan het andere einde om beide uiteinden samen te trekken, om te maken dat de ketenloze Eeuwigheid voort zou rollen. Ik heb een recht om in die Eeuwigheid te wandelen omdat Hij stierf en, in mijn plaats, mijn zonde wegnam. Wonderbaar!

. . . de wet, hebbende een schaduw—een schaduw van de toekomstige goederen. . .

⁶⁴ Wat is een schaduw? Een schaduw is de aankondiging van een voorwerp. Weet u, vele keren citeren mensen de 23e Psalm. "Ja, al ga ik in een dal van de donkere schaduw des doods." Dat is verkeerd. Het staat dat zij. . . Daar: "Ja, al ging ik door de schaduw," niet de donkere schaduw. Als het donker was, zou het geen schaduw kunnen maken. Er moet een bepaald percentage licht zijn, om een schaduw vooruit te werpen.

⁶⁵ Dus, de wet voorzag genoeg licht om de schaduw te zien van het werkelijke ding dat zou komen. Christus werd vertegenwoordigd in die wet, van de schaduw.

⁶⁶ Hij was vertegenwoordigd, vooraf gezien, in Jozef, onder de wet. Jozef, die een schaduw was van Christus, geliefd door zijn vader, omdat hij een geestelijk man was. Hij zag visioenen, legde dromen uit. Heel erg geestelijk, en veracht door zijn broeders. Precies zoals met Christus. Hij zag visioenen van de vader, en hij was een geestelijk man. En zijn broeder haatte hem, zonder oorzaak. En hij werd verondersteld gedood te zijn, een bloedig kleed werd teruggebracht en voor de vader geplaatst.

⁶⁷ O, hoe prachtig! O, als ik daarover begin, zal ik nooit tot deze les komen. Het kleed, terug meegenomen naar de vader, bloedig, vertegenwoordigde dat zijn zoon dood was; Izak. En vandaag, het kleed van de Here Jezus, Zijn geheiligd leven en Zijn vergoten Bloed voor zondaars, staat voor God als een gedenkteken dat de prijs betaald is. Ziet u het?

⁶⁸ En hij werd verkocht voor bijna dertig stukken zilverlingen, net zoals bij Christus. Hij werd opgenomen vanuit de gracht, de put, waarin hij geworpen was. En Christus werd dat ook, vanuit het graf genomen. En werd gezet aan de rechterhand van Farao. Niemand kon komen tot Farao, tenzij door Jozef. Een proclamatie werd gemaakt, dat, als Jozef voor de dag kwam, dat men vooruit ging, mannen voor hem uit, roepers, die zeiden: "Iedereen buig de knie! Jozef komt eraan."

⁶⁹ Nu, de Bijbel zei dat: "Elke knie zal zich buigen, en elke tong belijden, voor de Naam van de Here Jezus."

⁷⁰ Hij kon Farao's dienstknecht binden naar zijn eigen verlangen. Hem werd alle macht en autoriteit van Egypte in zijn handen gegeven. En wanneer de wagen door de straat rolde; iedereen, wanneer de roep kwam, elke Egyptenaar, ongeacht hoe erg zij hem haatten, bogen zij hun knie voor Jozef.

⁷¹ Op een dag, zondaarvriend, ongeacht hoezeer u Het "fanatisme" wil noemen, ongeacht hoezeer u wil zeggen dat Het verkeerd is, hoezeer u eruit wil komen en in de wereld leven, en de Gemeente en de dingen van God veracht, op een dag zult u uw knie buigen of u het wil of niet.

⁷² Maar hoe heerlijk zal het wellicht geweest zijn voor diegenen die Jozef liefhadden. Hoe zij hem liefhadden, zeiden: "O, hier komt de grote vorst, Jozef." En zij bogen hun knie, en zeiden: "O, Jozef, u heeft onze levens gered. Wij zouden tot de dood toe verhongererd zijn, als het . . ."

⁷³ Maar de anderen, die het niet waardeerden: "Ach, onzin!" Ondankbaar. Wij hebben dat soort mensen in de wereld vandaag. U beseft niet dat het brood dat u eet, en zelfs de lucht die u inademt, van God komt. En zij aanbaden hem.

⁷⁴ Hier enige tijd geleden, toen meneer Baxter mijn manager was. Toen de Koning van Engeland . . . toen wij daar waren, op bezoek. Toen de koningin langs kwam, lieflijke dame, met haar prachtige jurk aan, haar grijzend haar. En de koning die daar zat, zo ziek toentertijd, dat hij het nauwelijks kon uithouden. Hij had een maagkwaal en multiple sclerose. Dat was net voordat voor hem werd gebeden. Maar hij kon nauwelijks rechtstaan. Maar, desondanks, het koninklijke bloed van hem, hij stak de kleine borst die hij nog had naar voren, en hij reed door de straat in de wagen.

⁷⁵ Meneer Baxter stond daar. En toen hij passeerde, keek ik naar hem. Zijn lippen beefden, de tranen liepen langs zijn wangen. Hij legde zijn grote arm om me heen, zei: “Broeder Branham!”

Ik zei: “Ja, Broeder Baxter?”

Hij zei: “Je weet, ik ben—ik ben een Canadees.”

“Ja.”

⁷⁶ Hij zei: “De man die over ons land is, de koning, hij en zijn lieflijke bruid en vrouw gaan voorbij. Dat is waarom ik mijn emoties niet kan inhouden. Ik moet er lucht aan geven.”

⁷⁷ Ik legde mijn arm om hem heen, ik zei: “Broeder Baxter, als een Christen, met jou, wat zal het zijn op een heerlijke dag, wanneer de Koning komt met Zijn Bruid!”

⁷⁸ Als een man dat kon denken bij het zien van een aardse koning, die sterfelijk is zoals wij zijn, wat zal het zijn wanneer wij de Koning der koningen zien komen in Heerlijkheid? Wat een glorieuze tijd zal het zijn!

⁷⁹ Hij werd voorafgeschaduwd in Jozef. Hij werd voorafgeschaduwd in David. De wet voorafschaduwde Christus. David . . . Christus, Die de Zoon van David was. En toen wanneer . . . Christus, Die in David is, als een schaduw, het maakte dat David, toen hij ontroond was, verworpen werd door zijn eigen broeders; niet alleen zijn eigen broeders, maar zijn eigen bloed, Absalom, en zijn eigen kinderen. Hier is het. Zij verachtten hun eigen vader, en riepen om zijn bloed, en ontroonden hem. En hij ging de heuvel op, de Olijfberg, keek terug en weende over Jeruzalem.

⁸⁰ Hoe dat Hij, God, Christus voorafschaduwde in David. Want toen Hij werd ontroond, afgewezen, en Zijn eigen afgevaardigden, Zijn eigen volk, de Joden, heeft om Zijn Bloed geroepen. “Weg met zulk een Persoon!” Hij zat boven op de Olijfberg en keek neer over Jeruzalem en weende, zeggende: “Jeruzalem, o Jeruzalem, hoe heb ik u willen vergaderen zoals een hen met haar broedsel, maar u hebt het niet gewild.”

⁸¹ Christus werd ook voorafgeschaduwd in Melchizedek, in het priesterschap, in het 9de hoofdstuk . . . in het 7de

hoofdstuk van Hebreëen. Hoe dat Melchizedek . . . Abraham ook voorafschaduwde, daar helemaal terug, heel het goede, slechts een schaduw. En hoe dat Melchizedek, in het 7de hoofdstuk, lezen we hier over Hem. Wij zullen Het gewoon even lezen.

Want deze Melchizedek was koning van Salem, een priester van de Allerhoogste God, die Abraham tegemoet ging, toen hij weerkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende;

⁸² Amen! Abraham! Lot, zijn neef, was teruggevallen. Ziet u de echte, ware Geest van Christus? Ik hoop dat u het vat. Ongeacht hoe ver hij teruggevallen was; toen hij in moeite was, komt hier Abraham naar hem toe, met een leger. De vreemdelingen van in de omgeving, door de valleien van Sodom heen, waren neergekomen en hadden Sodom en zijn koning genomen. En namen, daarbij, had Lot met hem meegenomen.

⁸³ En Abraham, zijn oom, bloedverwant, de kinderen van zijn broer. En hij keek neer en zag dat de vijand zijn bloedverwant meegenomen had. Hij vormde een leger uit zijn eigen dienstknechten, ging hem achterna.

⁸⁴ Dat vertegenwoordigde Christus. Toen Hij zag dat de Gemeente van de levende God weggeroepen werd, door de dwaling van de duivel, vormde Hij een legioen van Engelen en kwam naar de aarde, om de duivel te achtervolgen, haalde hem in. Halleluja! Verstrooide de vijand! O, hoe wij daardoor Hem liefhebben! Haalde de vijand in. En Hij sloeg de vijand, en beroofde hem van alles wat hij had; wierp hem opzij.

⁸⁵ En wat was het eerste dat ze deden, toen Abraham, die terugkeerde met Lot, zijn vrouw, zijn kinderen, en geheel het bezit, triomfantelijk terugkeerden naar de oude thuisgronden? Hij ontmoette Melchizedek.

⁸⁶ Melchizedek was de koning van Salem. Salem is Jeruzalem. Toen de Joden Jeruzalem binnengingen, noemden zij het "J- . . . -u-zalem," Jeruzalem. *Salem*, wat "de stad van vrede" betekent. Hij was de koning van . . . Luister. Laat ons het lezen.

Aan wie . . . Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst overgezet wordt, de koning der gerechtigheid, . . .

⁸⁷ Wie was deze Koning Die hem ontmoette? Toen hij terugkwam met de triomf, met de overwinning, zoals de Gemeente het vandaag doet, van Golgotha.

. . . daarna . . . de koning van Salem, hetwelk is de koning des vredes;

Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch begin der dagen, noch einde des levens hebbende; . . .

⁸⁸ Wie was deze Koning van Salem? “De grote Koning van Jeruzalem,” niet het aardse, het Hemelse. Het aardse Jeruzalem is een type van het Hemelse. “En hier kwam de Koning van Salem, die vooreerst de Koning der gerechtigheid is, de Koning des vredes; Hij had geen vader, had geen moeder; Hij had geen begin van leven, of einde der dagen.” O, tjonge! “Zonder geslachtsrekening.” Geen ander dan Christus Zelf! Dat is Wie de Gemeente ontmoet wanneer zij omhoog gaan in de lucht.

⁸⁹ En toen Abraham Hem ontmoette, gaf hij Hem de tiende van alles dat hij bezat.

⁹⁰ Weet u wat zij deden? Het eerste wat zij deden was gaan zitten. Ik voel mij erg emotioneel. Zaten zich neer en braken brood, en dronken wijn, en namen avondmaal, nadat de slag voorbij was.

⁹¹ En de Bijbel vertelt ons, Jezus Christus vertelt ons, dat wij . . . “niet meer van de vrucht van de wijnstok zullen eten, totdat Ik met u die opnieuw zal eten in het Koninkrijk Mijns Vaders.”

⁹² Dat wanneer de laatste strijd gestreden is, en de overwinning is behaald, en de zwervers teruggebracht zijn naar het Koninkrijk van God, wij zullen neerzitten in het Koninkrijk van God, en met onze Melchizedek, Die geen begin van dagen heeft, of einde van jaren. O, tjonge! Hij is de ketenloze, de Eeuwige, zullen het avondmaal opnieuw met Hem eten.

⁹³ O, wat een prachtig beeld, geeft dit geweldig Oude Testament aan de gelovigen van het Nieuw Testament. “De wet hebbende een schaduw van de toekomstige zaken, en niet . . .” Luister. “De wet hebbende een schaduw van de toekomstige goederen, en niet het beeld zelf der zaken.” Het was een schaduw van het beeld.

⁹⁴ David heerste over de wereld, in het gouden tijdperk van Israël. Wat was hij? De schaduw. David die op de troon zat, de hele wereld aan zijn voeten, waarvan was het de schaduw? Het schaduwde iets, hulde de Zoon van David, Die de Zoon van God is, Die Melchizedek is, “wiens begin van dagen en beëindiging van jaren, Hij had er geen.” De schaduw ervan, tijdens het Millennium, zal Hij zitten op de Troon van David en alle landen regeren.

“De schaduw van goede dingen.”

⁹⁵ Wat is het vandaag? Wij kijken en zien de schaduw, mannen en vrouwen die beweren Christenen te zijn, en leven zoals de wereld. Zij zeggen: “O, ik behoor tot de kerk. Wat voor verschil maakt het uit?” Het is een schaduw van de misleider, van de hof van Eden, die deed alsof hij goed was, die deed alsof hij Licht had, die deed alsof hij wijsheid had, maar een misleider was. En dat is de wijze waarop mannen en vrouwen het vandaag doen, die de Naam van Jezus Christus noemen en zich niet van zonde keren, ze voorafschaduwden de bestraffing die zij zullen ontvangen met hem die een misleider is. Jezus zei tot die religieuze Farizeeën:

“Gij zijt uit uw vader de duivel.” Ik hoop dat u het vat. Ik hoop dat dit heel diep doordringt. Een schaduw van misleiding.

⁹⁶ Wat doet dan die echte, koninklijke, honderd procent Christen die wedergeboren is uit de Geest van God, wiens naam was geschreven in het Lams Boek des Levens voor de grondlegging van de wereld? Die . . . Laat komen, laat gaan, wat er ook zij, zij houden vast aan Gods onveranderlijke hand. Wat is het in hun hart dat hongert voor iets daarginds? “Want diegenen,” zegt de Bijbel, “die zo doen, belijden duidelijk door hun getuigenis, en hun leven, dat zij een Stad zoeken die komt, waarvan God de Bouwer en Maker is.”

⁹⁷ Wat is die honger in uw hart, vanmorgen, om in Zijn Tegenwoordigheid te willen staan? Wat is die honger in uw hart, vanmorgen, uitstrekken met alles wat in u is? Heel uw ziel en uw leven roept uit naar iets, tot u zegt: “Ik geef er niet om wat komt of gaat.”

⁹⁸ O God! Iets in u dat naar de wereld kijkt, en de tranen lopen naar beneden in uw hart. “O, verloren broeder!” U ziet de vrouwen in hun gedegradeerde, gedemoraliseerde toestand. En u ziet mannen drinken, en roken, en vloeken, en gokken; en naar de kerk gaan. Wat is het in uw hart dat uitroept: “Mijn verloren, afgedwaalde broeder”?

⁹⁹ U hebt Iets *Hierboven* aangeraakt. U bent verbonden met het andere einde van de lijn. U hebt een—een keten aangeraakt, een gebaande Weg, die met Eeuwigheid door middel van een ketting verbonden was in het begin. Toen uw naam daar geplaatst werd, en gezien werd door dat grote attribuut, of karaktertrek van Gods kennis, keek neer en zag dat u naar Huis zou komen. En toch, verblind door de dingen van de wereld hierbeneden, hebt u een ontvangst. Wanneer de Heilige Geest langs deze ketting van bloed naar beneden loopt, en uw hart vastgrijpt, spreekt Het van een beter Land, en een betere Plaats, en een betere Stad. Daarom kunt u zeggen:

Deze wereld is niet mijn thuis,
Ik ga er slechts doorheen;
Mijn schat is daar verborgen,
Ver voorbij de blauwe lucht.

¹⁰⁰ God Die spreekt. Laat komen, gaan, wat er ook zij; uw hart is nog steeds geconcentreerd. Het is een schaduw, de schaduw is vóór u. Dat is wat de schaduw produceert. “De wet hebbende een schaduw” van de doop met de Heilige Geest. “De wet hebbende een schaduw.” Dat is de reden dat Hij zei, in de Bijbel, dat u Schriftplaatsen met Schriftplaatsen moet nemen en vergelijken, en maken dat het er doorheen komt. En als het gebeurt, dat er een knik in komt, bedenk, u staat niet in het gelid. Blijf op die weg, die—die lijn van de Schrift.

¹⁰¹ Nu, “De wet hebbende een schaduw, kan nooit de aanbidder volmaakt maken, kan nooit die aankomt tot volmaaktheid brengen. Want . . .” Luister, 2de vers. Wij zullen het proberen, de komende vijf minuten. Kijk.

Anderszins zouden zij opgehouden hebben, geofferd te worden? . . .

¹⁰² Als het bloed van stieren en geiten en schapen en vaarzen, en als de hogepriester een juiste ordening was, dan zou de wereld voortgegaan zijn. De dood zou daaronder zijn opgehouden. Snapt u het? Laat het even inzinken. Als Kajafas, de hogepriester, het offeren van dierlijk leven, de man vervolmaakt zou hebben en hem Eeuwig Leven gegeven hebben, dan was er geen reden voor iets anders om te gebeuren. Dat zou gewoon voortgegaan zijn. Eeuwig Leven zou zich ingetreden hebben, en verder gegroeid zijn. Maar er moest een schaduw zijn van het echte Lam van God dat zou komen om de zonde van de wereld weg te nemen, welke vooraf was gesproken door God.

¹⁰³ En de mannen en vrouwen vandaag, die van tevoren gekend waren door God voor de grondlegging der wereld, hun namen werden in het Boek des Levens des Lams geschreven. Als zij jubelen, in orde. Als zij het niet doen, in orde. Als zij *dit* doen, in orde. Als zij het niet doen, in orde. Want God heeft het reeds gezegd. Het moet geschieden. “Het is niet hij die wil, of hij die hardloopt, het is God Die Zich ontfermt.” Gods keuze, niet de onze.

¹⁰⁴ Merk nu op. “Zouden dan die offers niet opgehouden hebben? Want zouden zij niet opgehouden hebben om geofferd te worden? Omdat . . .” Waarom? Hier komen wij nu tot het eind; de school is over. “Omdat de aanbidder . . .” Waarom? “Omdat . . .” O, ik voel mij zoals een kleine jongen met een kerst speelgoed nu. Ik ben gewoon zo blij Hierover. Hoe dat ik Het aan de Gemeente door wil geven, aan u gelovigen, om u te laten zien wat de Waarheid is! Als zij in orde zouden zijn geweest, zou het nooit opgehouden hebben; het zou voortgegaan zijn, Eeuwig Leven. “Omdat de aanbidder . . .” Lees Het nu met mij: “De aanbidder eenmaal . . .” Niet elke opwekking, tot elke zondagmorgen.

. . .maar de aanbidder eenmaal gereinigd zou geen geweten meer hebben van zonde.

¹⁰⁵ Wat? “De aanbidder eenmaal gereinigd.” De reiniging door het Bloed van het Lam, eenmaal dat het volkomen de aanbidder doorzuivert, reinigt; zelfs het geweten van zonde is weg. Denk eraan.

¹⁰⁶ Het woord *geweten*, in de juiste interpretatie die wij hier zouden gebruiken. Dit is de King James versie. In Engeland, betekent het een geweten. Hierzo, zou het “het verlangen” betekenen. “De aanbidder eenmaal gereinigd,” door de reiniging

door Christus op Golgotha, “heeft geen verlangen meer naar zonde. Het oude is voorbijgegaan; alles is nieuw geworden.”

¹⁰⁷ Nu, u mag als een nachtegaal zingen, en nog steeds haat, kwaadheid en redetwist in uw lichaam hebben, in uw ziel. U kunt jubelen zoals ik weet niet wat, u heeft het nog steeds. U mag in de Geest dansen, u zou in tongen kunnen spreken, u mag profeteren, u mag prediken, gelijk wat van deze dingen, en nog steeds boosheid, nijd, redetwist in uw hart hebben.

¹⁰⁸ Maar wanneer de echte, ware voorbeschikking van Gods Eeuwige Woord, wanneer uw naam daar was geschreven, en het Bloed ooit die persoon reinigt; zelfs de gedachten erover veroordelen hem op de plaats waar hij staat.

¹⁰⁹ Zei u: “Veroordeelt mij niet. Ik ga naar deze plaatsen toe; ik veroordeel mezelf niet.” Waarom veroordeelt het u niet? U, als een negatieve aanbieder, bent nooit gereinigd door het Bloed van Jezus Christus.

¹¹⁰ En de wettische mensen hebben dit idee te pakken gekregen: “Halleluja, ik zal mijn jurken op *deze* wijze lang dragen, en mijn jurken op *deze* wijze tot hier. Ik zal mijn haar lang laten groeien, en ik zal in orde zijn.” Dat is een leugen. En zij wijzen naar de vrouw met kort haar en met korte rokken, zeggen: “Zij gaat naar de hel.” Ik kan dat niet zeggen. Maar ik denk dat die dingen goed zijn. Ik veroordeel ze niet. Maar wanneer u uw Eeuwige hoop en redding op die doctrine laat rusten, bent u ermee veroemd.

¹¹¹ De man of vrouw, het maakt niet uit of u *dit*, *dat* of *wat anders* bent, u komt tot het fontein gevuld met Bloed getrokken uit de aderen van Immanuël, en laat de reiniging van het Bloed van de Heer Jezus Christus uw zonden reinigen.

¹¹² Broeder, het zal niets uitmaken, u kunt nog steeds jurken zo lang hebben, u zou misschien geen korte mouw meer dragen, u mannen, en die dingen, of wat u maar ook wilt; maar als u nog steeds kwaadheid en nijd en redetwist hebt. U heeft misschien gelopen, gedanst, gesproken in tongen, gejubeld, het Evangelie gepredikt, of wat dan ook, maar u bent verloren tot dat Bloed u heeft gereinigd en de Goddelijke liefde van de Heer Jezus Christus erin heeft geplaatst, in uw hart, en de Levensafdrukken van Christus op u achtergelaten werden. Amen.

¹¹³ “Hetzij tongen, zij zullen ophouden. Hetzij profetieën, het zal ophouden. Hetzij kennis, zij zal tenietgedaan worden. Maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden.”

¹¹⁴ En wij rusten er vandaag, als wettische mensen, op een of ander wettisch iets dat wij gedaan hebben. Wel, toen ik een zondaar was, was ik een luipaard. Hoe meer ik probeerde om *dit* op te geven en *dat* op te geven, maakte ik slechts mijn vlekken meer opvallend. Ik was daar een hypocriet mee, en zo was u

dat ook. Maar op de dag dat u naar Golgotha kwam, naar de reiniging, waar het echte Lam. . .

¹¹⁵ Onder het Oude Testament, brachten zij een lam. Zij zouden uitgaan en overspel plegen. Zij zouden boos worden en twisten en vechten en vloeken. En toen ze dat deden, zouden zij een lam brengen, brachten het naar de priester toe, zeggen: "O, priester van God!"

"Ja?"

¹¹⁶ "Ik heb mijn buurman vervloekt. Ik—ik heb overspel gepleegd. Ik heb een leugen verteld. Ik heb gestolen." Legde zijn handen op dit stervende lam, zonder vlek. De priester onderzocht het; moest recht gehouden worden, om te zien of het goed was. Legde zijn handen erop, en zij sneden de keel door. En het bloed ging over zijn handen heen, en het kleine lam was aan het blaten, schoppen en sterven.

¹¹⁷ En de aanbidder die daar stond, zei: "Ja, dat zou ik moeten zijn, maar het lam neemt mijn plaats in." Maar hij ging weer weg met hetzelfde verlangen. Hij zou het opnieuw gaan doen zodra hij een kans kreeg.

¹¹⁸ En dat is hoe de mensen vandaag handelen. Zij komen hier binnen en belijden en zeggen: "Ik heb *dit, dat, of iets anders* gedaan," en gaan weer weg; en keren zich om, doen hetzelfde weer opnieuw. Treden tot een of ander kerk toe; als er in deze een klein iets begint, wel, gaan zij naar *die* en *die*.

¹¹⁹ Maar, waar was het de schaduw van? Het was onvolmaakt. Dat kon nooit zonde wegnemen, maar het was een schaduw van de echte dubbele oplossing die op komst was.

¹²⁰ En toen Jezus Christus de Zoon van God kwam en stierf op Golgotha, en de aanbidder eenmaal zijn handen op de hoofd van de Heer Jezus plaatst, en wetend dat het schreeuwen en huilen op het kruis, die dood, dat plaatsvervangend lijden, hij had het zelf moeten betalen, in de diepten van de hel waar hij heen had moeten gaan. Hij wist dat Christus het betaalde in de plaats ervan dat hij zijn zonde moest belijden.

¹²¹ Wat gebeurde er toen? Wat maakte het verschil? Wat ging uit van het lam, vanuit het bloed? Uit ging het leven. En de bloedcel was op zijn hand. Het leven zweefde boven het altaar, maar het leven van het lam kon niet op de aanbidder terugkomen; alhoewel hij beleed dat hij fout was en het lam zijn plaats innam. Want een aanbidder heeft een ziel, en hij kon niet als een dier leven. Juist.

¹²² Maar, o God, span beide hamers op het geweer en laat beide lopen op deze gemeente afgaan, is mijn gebed. Maar wanneer de aanbidder. . .

123 “Die Mijn Woorden hoort, en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft Eeuwig Leven, de Heilige Geest. Komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het Leven.”

124 Wanneer de aanbidder zijn handen op het hoofd van het stervende Lam van Golgotha plaatst, en zijn zonden belijdt, en God dat erkent als waarachtig uit zijn hart. Hij belijdt zijn zonde. Dat rondzwevende Leven, genoemd de Heilige Geest van Jezus Christus, keert terug in de aanbidder. En hij wordt gereinigd en heeft geen verlangen meer naar zonde. Want hij wordt geleid door de Geest van God en niet door zijn eigen leven, van toen af aan. Hij zal fouten maken, zeker, maar dat Leven zal hem vasthouden.

125 Let op. Laten wij naar het vier- . . . 14de vers gaan. Wij hebben de tijd niet om het af te werken. Laten wij het 12de vers nemen.

Maar Deze, (niet het lam) . . . Christus!

Maar Deze . . .

126 Hij spreekt nu van de orde van de hogepriester. Hoe de priester de tempel binnenging, enzovoort; aanbidding. Hoe de aanbidder weer weg ging met hetzelfde verlangen. Een man kwam naar het altaar en zei: “Ja, ik wil niet naar de hel gaan.” De prediker predikt over hoe heet de hel is, en het altaar zit vol met mensen. “O God, ik wil niet naar de hel gaan.” Maar zij zijn nooit gewillig om dat ik over te geven, te zeggen: “Ja, Heer. Niet mijn wil, vanaf dit ogenblik aan, maar de Uwe.”

127 Echt te beseffen wat u doet. Zeg: “God, wees mij genadig.” Het Bloed van Jezus is dan op uw handen. Ga niet weg om opnieuw hetzelfde leven te gaan leven dat u vroeger leefde. Dat Bloed zal u aan het einde veroordelen, in het Oordeel. U kunt maar beter het Leven hebben dat in dat Bloed is, dat het terugkeert op het bloed van uw leven, terugkeert in uw hart en maakt dat u leeft als een ander Chris- . . . een ander persoon. “De aanbidder eenmaal gereinigd.” Kijk hier.

Maar Deze, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor (hoe lang?) voor altijd, (die ketenloze Eeuwigheid) . . . voor altijd gezeten aan de rechterhand van God, (Aan het eind van de weg.)

128 Waar bevindt Hij zich? Aan het eind van de weg. Herinnert u zich, op zondag twee weken geleden, de zondag toen ik predikte en een beeld van de kleine ark van Mozes schetste, die door de biezen heen ging en zo? Herinnert u zich hoe jullie ouderen begonnen te roepen en jubelen, toen ik tot de kinderen predikte? Hadden al die kleine zwarte en blauwe oogjes, hier op de eerste rij zitten, en vertelde hen: “Als je jouw leven verliest, zal je het vinden. Als je jouw leven bewaart, zal je het verliezen.” Herinneren zich jullie dat, gemeente?

129 Herinnert u zich toen ik ter illustratie, de illustratie gaf, van hoe op die ochtend toen Jochebed, en toen Amram, Aaron en Mirjam daar allemaal voor het daglicht op waren, met hun handen omhoog in de lucht, zeiden: “God, U gaf aan ons de baby, nu geven wij U hem terug. U hebt hem aan ons gegeven. Hij was niet de onze; hij was de Uwe. U had hem aan ons gegeven en nu geven wij hem weer aan U.” [Leeg gedeelte op de band—Red.] “Als wij hem houden, zullen de heksen der hel hem doden. Die oude vrouwen met haviksneuzen zullen daar naartoe gaan en zijn kleine hoofd nemen en het tegen de muur doen barsten. Wij zullen hem verliezen als wij hem bewaren. Maar als wij hem teruggeven aan Degene die hem aan ons heeft gegeven, zullen wij hem behouden.”

130 Dat is hetzelfde zoals in uw kleine boot, vanmorgen, broeder, zuster. U hebt er een lading in, de dierbaarste lading die er ooit was. Het wordt uw ziel genoemd. Doe maar, hou het, leef op de wijze dat u het wilt, u zult het verliezen zo zeker als ik hier sta. En als u het teruggeeft aan God en uw eigen wil overgeeft, zult u het behouden. U zult het vinden. Jezus zei het. Denk eraan.

131 En toen zij dit erin duwden, de schat van hun hart, toen zij het de rivier in duwden, de oude krokodillen die er op afkwamen. Ik kan God zien, zoals ik zei, opstaan van Zijn Troon.

132 Weet u, er zijn heel wat beproevingen die er hier gebeuren. Maar er is Iemand die heel de tijd naar ze kijkt. “Zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe.”

133 Toen de arme oude Amram, met zijn enig, geliefde kleine kind. Kleine Jochebed had het net aan haar boezem gezoogd, en moest het toen in de ark leggen en het in de biezen duwen, waar de alligators dik waren van kleine baby's. Daar, toen zij daar stond, en de tranen langs haar wangen liepen, zei God: “Kom hier. Gabriël, kom hier even. Ik wil u iets tonen. Ik heb iemand die Mij werkelijk gelooft.” Amen.

134 God, laat mij dat type persoon zijn, die kan zeggen: “God zei het. Het is juist.” En zo dood zijn voor al het andere, tot het een klinkend koper of een rinkelende cimbaal wordt.

135 Zei: “Kom hier, Gabriël. Al u Engelen, kom hiernaartoe. Ik wil u iets tonen. Ziet u die man daar beneden met zijn handen omhoog? Hij duwde zijn eigen baby uit. Ik gaf het aan hem, nu geeft hij het terug. Ik zal erop toezien dat hij het houdt.” Amen. Zei: “Gabriël, roep tienduizend Engelen met marsorders. Ik wil ze er hier hebben.”

136 Gabriël blies een kleine bazuin en het weerklonk door de gangen van de Eeuwigheid. Tienduizend gewapende Engelen daalden neer.

137 Zei: “Plaats u in een lange linie langs de rivier. Zie dat geen alligator, iets anders, een van hen zal aanraken. Het werd aan Mij teruggegeven.”

138 Gabriël zei: “Heer, Opperbevelhebber, waar gaat U zijn?”

139 “Ik zal aan het einde van de linie zijn. Ik zal daar ginder ontvangen.”

140 Dat is hetzelfde wat Hij vandaag doet. Wanneer een man zijn vertrouwen in de Here Jezus stelt, zijn zonde belijdt, neemt de Heilige Geest een houvast op die man, en Christus staat aan het ontvangende einde. Gaan door vele maalstromen en alligators en angstwekkende situaties, en al het andere waar wij doorheen gekomen zijn.

Door vele gevaren, moeiten en valstrikken,
Ben ik reeds gekomen;
Het is genade die mij veilig gebracht heeft tot
dusver,
Het is genade die mij meenemen zal naar Huis.

141 Wie is aan het ontvangende einde? Luister.

*. . . voor altijd gezeten aan de rechterhand van God,
Voorts (daarginds aan het einde van de weg)
verwachtende totdat Zijn vijanden gemaakt worden
tot een voetbank voor Zijn voeten.*

142 Bent u er klaar voor? Hier is het. Hier is de laatste draai aan de bout. Hier is de laatste punt met de lasbrander. Hier is de laatste inslag van de spijker. Dit is Degene die Eeuwigheid aan Eeuwigheid vastklinkt. En daarin is het Zwaard van Gods bevrijding door het hart gegaan, bij het hangen van Zijn afgevaardigden, aan de Heilige Geest. Hier is het, Hebreeën 10:14. Luister. Niet mijn woord; maar Gods Woord, Die Het sprak voor de grondlegging van de wereld. Het moet zo zijn.

Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen (v-o-l-m-a-a-k-t) volmaakt, die geheiligd worden.

143 Volmaakt, hoe lang? Tot de volgende keer dat u ruzie met uw buurman krijgt? Tot de volgende keer dat u iemand ziet, een of andere man of vrouw die wellustig is? Tot de volgende keer dat u de kans ziet om een grote leugen te vertellen? Tot de volgende keer dat u ziet waar u iemand kunt strikken en hen kwetsen, en hen van de gemeente wegdrijven, zodat u iemand eens kunt bekritisieren?

144 “Hij heeft voor altijd geheiligd, voor altijd volmaakt. En de Heilige Geest . . .” U kunt misschien iets zeggen, es een keer, dat verkeerd is. Dat is juist. U kunt misschien iets doen, es een keer, dat verkeerd is. Dat is juist. Maar zodra als u het doet . . . Let op het volgende vers.

En de Heilige Geest . . .

145 O, tjonge, ik kan gewoon niet verder prediken. Kijk.
. . . de Heilige Geest getuigt het ons . . . (Tjonge!)

...de Heilige Geest getuigt het ons...nadat Hij te voren gezegd had:

Dit is het verbond, waarmede Ik Mij aan hen verbinden zal in die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wet in hun hart leggen, en die ook in hun verstand schrijven,

En hun zonden en hun ongerechtigheid zal Ik geenszins meer gedenken tegen hen.

146 O God! “Een ieder, die deze hoop heeft, reinigt zichzelf, gelijk God rein is.”

Laten wij bidden.

147 Hemelse Vader, wij danken U deze morgen voor de reiniging door de Heilige Geest, voor de genade van de levende God. Wij waren zondaars, onrechtvaardig, goddeloos, onbeminlijk; zonder God, zonder hoop, vervreemd in de wereld, en Christus kwam en nam onze plaats in. Door voorkennis zag God ons in deze toestand, wetend dat wij hongerden en dorstten. Geen wonder dat Jezus zei: “Zij zullen verzadigd worden.” Niet “zullen lid worden.” Niet “zij zullen toetreden.” Maar: “Zij zullen verzadigd worden; die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid.” Met andere woorden: “honger en dorst,” wetend dat wij niets uit onszelf kunnen doen, ongeacht wat wij doen.

148 De duivel zou ons elke gave kunnen doen nabootsen. Zou ons kunnen doen uitgaan en handen op de zieken leggen, en zij zouden herstellen. Zou ons in tongen kunnen doen spreken. Zou ons tongen kunnen doen uitleggen. Zou ons wijsheid kunnen geven, kennis. Maar dat doet het niet, Heer.

149 U zei: “Velen zullen op die dag komen, en zeggen: ‘Here, Here, heb ik deze dingen niet in Uw Naam gedaan?’” Hij zei: “Ga weg van Mij, jullie werkers van ongerechtigheid. Ik heb jullie niet eens gekend.”

150 O God, laat dan onze hoop gebouwd zijn op niets anders dan Jezus' Bloed met gerechtigheid.

Wanneer alles rondom onze ziel in elkaar stort,
Dan is Hij geheel onze hoop en steun.
Want op Christus, de vaste Rots, sta ik,
Alle andere gronden zijn drijfzand.

151 “Hem te kennen is Leven,” niet de bevelen te kennen. “Hem te kennen,” de Persoon.

152 Ik bid, Vader, voor elke zondaar in het gebouw vandaag, dat U hen nu meteen zal redden. En mogen zij, zonder enige emotie, zonder enige tegenstrijdigheden van de duivel; maar mogen zij, met een echt, onvervalst geloof, geloven wat zij hebben horen prediken, en de Heilige Geest aanvaarden, Die Het heeft gebracht. Sta het toe, Heer, want het is in Zijn Naam dat wij het vragen.

En met onze hoofden gebogen.

¹⁵³ Ik vraag mij af of er iemand hier is vanmorgen. . . Nu wil ik uw . . . afgewogen, eerlijke, waarachtige; ongeacht wat u gedaan hebt, ongeacht hoe veel beginnen u gemaakt hebt, of hoe lang u tot de gemeente behoord hebt. Bent u oprecht, vanuit de diepten van uw hart, hierover, dat u weet dat de dingen van de wereld van u weggegaan zijn? Wetend dat, dag na dag, en jaar na jaar, dat het voortgaat, dat uw anker houdt? Er is iemand, ginds, voorafgeschaduwde aan het einde van de weg, waar deze grote kink eruit zal worden getrokken. Er is iemand daar Die aan uw hart rukt, wetend dat u op een dag zal worden verheven. Als dat vandaag niet uit uw hart gegaan is, vriend, medeburgers, pelgrim. . .

¹⁵⁴ Arme, kleine kudde, God zegene uw hart. 'k Zie u hier zitten, grijsharig en met gebogen schouders. 'k Zie arme, kleine kinderen, die misschien wat maaltijden hebben moeten missen. En zou ik er hier staan en iets verkeerd tegen u zeggen? Dat, wel, God verhoede! Ik zou een . . . Ik behoer op mijn knieën te gaan en me te bekeren voor ik zelfs maar zou prediken. Ik heb u lief. En dat is met echte Christelijke liefde.

¹⁵⁵ Wees nu eerlijk met de Heilige Geest. Zijn al die dingen van u weggegaan? Of heeft Satan u misleid, en leeft u gewoon een halfweg leven? Soms denkt u: "Wel, oké," en de volgende keer, wel, u: "Wel, ik weet het niet?" En dingen gebeuren, die u weet. En als dat uw toestand is, en wilt u het vanmorgen allemaal aan Christus overgeven.

¹⁵⁶ Onthoud wat Hij zei. "Hij die Mijn Woorden hoort, en Hem gelooft, Die Mij gezonden heeft, heeft, nu op dit moment, eeuwige Leven." Het oordeel is voorbij. Vanaf die tijd, zal de zaak dood zijn. Als u het werkelijk aanvaardt, zal het zichzelf bewijzen.

¹⁵⁷ Kijk nu. Wordt niet misleid. Herinnert u het zich hier, vele jaren geleden toen wij de kerk op orde hadden? Ik spreek tot u, en u bidt; hoofden gebogen. Herinnert u het zich toen wij de gemeente op orde hadden? Toen er een boodschap werd gegeven in profetie, of in tongen en uitlegging, toen wij het opschreven en het hier op het podium legden, betuigd door drie mannen. Ik gaf de boodschap van het podium. Als het niet gebeurde, had u een boze geest onder u. U kwam hier heen en maakte het in orde.

¹⁵⁸ Als een persoon iets deed wat verkeerd was, een zuster of broeder die hen iets verkeerd zag doen, gingen zij naar hen toe. Toen zij in de kerk kwamen, namen ze hen bij de arm, gingen hier achteraan in de kleine kamer, zei: "Broeder, ik zag u op de verkeerde plaats. Ik zal het niet voor de gemeente zeggen, omdat ik u liefheb. U was verkeerd. Laten we nu bidden." Ziet u?

¹⁵⁹ Nu, wees eerlijk met uzelf. Als de liefde van Christus in uw hart is, boven al het andere, God zegene u; u bent in orde. Maar als het niet zo is, wees niet misleid. Die geesten zijn zo misleidend

als zij maar kunnen zijn. Zij misleiden u. Dat is wat de ene deed bij Eva, vertelde haar een heleboel nieuwe waarheid. “O, ja, God heeft gezegd. Jaja.” Maar er zit een kleine fout in. Dat is wat. . . Dat is wat ons brak deze morgen; wij zien de kleine foute plek in de keten. Dat is wat alle moeite veroorzaakt.

¹⁶⁰ Broeder, als het niet perfect loopt met het hart van God, wilt u uw hand nu opsteken naar God, en zeggen: “God, hiermee wil ik werkelijk juist zijn”? Niemand kijkt behalve ik. Steek uw hand omhoog. God zegene u, dame. Iemand anders? God zegene u. God zegene u, en u, en u, en u, u. God zegene u. Nu, Hij kent u. Hij kent ieder van u. Hij weet precies wat uw verlangen is.

¹⁶¹ Nu, onze ouderwetse manier (terwijl u uw hoofd gebogen hebt) is dat mensen naar het altaar komen. Dat is fijn. Ik hou daarvan. Dat is geen Bijbelse zaak. Dat is enkel een kerkkleerstelling.

¹⁶² “Zovelen Hem aangenomen hebben, aan hen heeft Hij de macht gegeven zonen en dochters van God te worden.” Precies terwijl u hier zit, en u hebt uw hand opgestoken, een dozijn of meer van u hier, wilt u het nu aanvaarden, in de diepten van uw hart, nadat u zegt dat u voelt dat u het zou moeten? Wilt u, dezelfde groep die uw hand opstak, zou u uw hand willen opsteken, zeggen: “Ik zal nu dit aanvaarden, Broeder Branham. Ik zal nu Jezus aanvaarden. Ongeacht wat ik gedaan heb, aanvaard ik Hem nu als mijn Beminde en mijn Redder”? God zegene u, meneer. God zegene u, meneer. God zegene u. God zegene u, dame. “Ik zal Hem nu aanvaarden. Iets in mijn hart vertelt mij dat ik—ik—ik het wil. Er is Iets dat mij vertelt dat ik het moet, nu meteen. Dit is mijn dag. Misschien zal ik de volgende keer te ver weg zijn.” God zegene u, meneer. God zegene u, broeder. God zegene u, dame. Ik zie uw hand. “Ik voel nu dat ik het moet doen.”

¹⁶³ Vrienden, de gemeente koelt af. Amerika zal heel binnenkort geoordeeld worden. Elke natie heeft het ontvangen. Wat zult u over honderd jaar zijn? Zult ergens zijn. Ergens tussen deze minuut en honderd jaar van nu, zult u uit deze wereld weggaan. U kunt er maar beter zeker van zijn. Speel er niet mee. Het Woord wordt gepredikt door de Heilige Geest, en Het is de Waarheid die van Gods Woord komt. Er is Iemand die u liefheeft.

¹⁶⁴ Nu, u kunt uw hand niet opsteken, tenzij Iemand u geroepen heeft om uw hand op te steken. Dat is de Heilige Geest. “Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem eerst trekke.” En als Hij u genoeg liefheeft om aan uw hart te kloppen, en te zeggen: “Ja, Ik bedoel u. Dit is de tijd. Ik wil binnenkomen, voor Ik u voortijdig van deze aarde moet wegnemen. Ik zal u nu vragen om uw hand op te steken.” Zou u het dan niet doen?

¹⁶⁵ Nog een die zegt: “Ik aanvaard het nu, vanuit de diepten van mijn ziel”? Nu zal ik voor u bidden. God zegene u, dame.

Ik voelde net, lieve zuster, dat u het was. Ik keek daar terug. . . Natuurlijk, u allen beseft dat ik slechts enkele dagen heb, enkele uren, voor de samenkomst daarginds. Ik blijf nu heel wat in mijn kamer, biddend. Genezingsdienst; de Engel des Heren is nabij. Grote dingen zullen gebeuren. Ik keek terug en zag Iets staan in de zaal, Het hing over een jonge vrouw. Ik zag anderen hun hand opsteken. Ik voelde een getuige dat dat waar was. Ik dacht: "Als ik nog één oproep meer doe, als die vrouw slechts haar hand wil opsteken." En zij deed het. Dat was het.

¹⁶⁶ Nu, God, de Beminde van onze ziel, wie zijn wij, toch eigenlijk? Wel, voor de wereld ooit gevormd werd, kende U elke mug die er op aarde zou zijn, elke mier, elke mijt. U bent oneindig. En U wist dat, deze morgen, dat mensen hun hand zouden opsteken. U wist het. Wel, U zag hen voor de wereld begon. U hebt het altijd geweten. En U wist dat dit ding zou plaatsvinden, zodat U Uw liefde aan Uw volk zou kunnen uitdrukken. U zei dat U Farao opwekte en zijn hart verhardde, zodat U Uw macht zou kunnen tonen, hoe veel te meer zult U Uw liefde uitdrukken! Satan, die boze die het juiste naar het verkeerde verdraaide, U liet hem het doen, omdat U Uw liefde dan kon uitdrukken aan Uw volk. En, o God, wij hebben U zo zeer lief! Wij waarderen U.

¹⁶⁷ En ik bid, God, dat deze mensen een Christelijk, nederig leven zullen leven, vanaf deze dag aan, want zij hebben U aanvaard. En als er anderen zijn, misschien heb ik hen nooit allemaal gezien, misschien hebt U hen nooit aan mij getoond, maar U hebt tot hen gesproken. Als er anderen zijn, zegen hen ook. Want wij vragen het in Jezus Christus' Naam. Amen.

Er is een bron gevuld met bloed,
 Getrokken uit Immanuëls aders,
 En zondaars ondergedompeld in die vloed,
 Verliezen al hun schuldige. . . (Traag nu,
 zuster.)

¹⁶⁸ Weet u, gisteren is Broeder Roberson bij Broeder Wood geweest. Ik glipte er even naartoe. Ik wachtte op een bezoekende prediker die moest komen. Hij zette er een beeld op, en het beeld was. . . Veel ervan die wij bekeken hebben, maar een ervan, toen de gemeente de deur uitging. En ik zag mezelf daar naar buiten komen, en ik keek: "O, nou! Tjonge, hoe er, wat een paar jaar met je gedaan hebben!" En ik keek opnieuw. Dat kwam in mijn gedachten, vanochtend.

¹⁶⁹ Slechts enkele dagen hebben wij nog van deze moeiten en zonden. En ik denk aan de tijden dat ik dat lied heb horen beginnen, hen hier naartoe heb zien wandelen, rondom het altaar staan om het avondmaal te nemen. En ik heb de wielen van de kist horen piepen, terwijl zij door de zaal daar ging, om hen buiten te brengen.

¹⁷⁰ Bedenk, het prediken van dit Woord zal een . . . Zal staan in het Oordeel. En ik zal er achter moeten staan, daar staan. Ik zal er een getuige van moeten zijn. Ik kan Het niet terugnemen. Ik heb Het reeds gezegd. Ik moet daar bij blijven. Het zal mij ontmoeten in het Oordeel, net zoals God Zijn Woord sprak en Het niet kan terugnemen. Ziet u?

¹⁷¹ En ik weeg elk woord, eerst in mijn hart, en kijk of ik het wil zeggen, zelf. Als het verkeerd lijkt, zeg ik het niet. Ik laat Hem het zeggen. Als—als Hij iets zegt, tegengesteld, alhoewel ik het niet zou geloven, zou ik het hoe dan ook zeggen, omdat Hij het is. Ik wil er zeker van zijn, omdat ik geen vergissingen wil hebben op die dag.

¹⁷² Weet u, het zal verschrikkelijk donker zijn ginds bij de rivier, op die dag. Er zal niemand daar zijn om te helpen. U zult er geen geld naartoe kunnen meenemen. Uw vrienden zullen in dezelfde situatie zijn als u; zal verschrikkelijk donker zijn. U zal moeten oversteken. Ik wil zeker zijn dat mijn ticket in orde is. Ik wil zeker zijn, wanneer ik ernaar kijk, dat ik het rode Bloed zie van mijn Meester. Wanneer ik dan, na een poosje, het oude Schip hoor blazen, het zal dan allemaal in orde zijn. Maar ik wil geen problemen daar hebben, dan. Ik wil het nu opklaren. Als er enige problemen zijn, wil ik dat het nu opgeklaard is. Ik zal elk beetje genade nodig hebben dat ik kan krijgen, op die dag.

¹⁷³ Ik zal eerlijk zijn. Zoals een grote leraar onlangs zei, hij wilde niet populair zijn, hij wilde eerlijk zijn. Ik stem met hem samen. Ik wil eerlijk zijn. Ik wil de Waarheid vertellen, zodat op die dag, wanneer het dan komt, ik de schreeuwen van rondom de oever hoor, ik wil naar beneden kijken en zeker zijn.

¹⁷⁴ Zoals de Hebreeuwse kinderen, toen zij die zwarte vleugels zagen langskomen, van de dood, de kleine jongen zei tegen vader: “Ben je zeker dat het bloed op de deurpost is?”

De vader keek naar buiten: “Ja, zoon, het bloed is daar.”

“Wel, dat is dan in orde. Wij zijn veilig.”

Is het er niet, deze morgen, vriend?

Wees er zeker van.

¹⁷⁵ Nu, Ora May, ik weet dat je komt om voor je te laten bidden, zus. Dit arme kleine meisje, hoe zij hier in de rij zit, als een piepklein ding daar. Kleine Shirley die hier zit, huilend, kwam net aan uit Arizona. Ik denk aan die kleine kinderen. U allen herinnert u hen hierzo in een kleine—een klein oud huisje, hun arme oude vader die samen zitten, achter de kerk hier, voor hen. Herinner u, die kleine makkers, hoe ik . . . hoe wij hen allen kenden. Hoe arme kleine Ora May . . . Er zijn er twee voor nodig om een gezin op te voeden. O God, dit verschrikkelijke ding van huwelijk en echtscheiding. En hoe Curtis het beste deed dat hij kon, bij hen. Hij werkte hard. Maar, een kind, ongeacht wie het

is, heeft de liefde nodig van een moeder. Iemand om hen lief te hebben. Het is de natuur, om uw gevoelens te verzachten.

¹⁷⁶ Ik ben een jager. Ik bestudeer dieren in het wild. Dat is slechts. . . En ik ga buiten en bestudeer het gewoon. Een oude moederbeer, wanneer zij naar binnen gaat, in de herfst van het jaar, zij is zo geboren om weer een moeder te zijn. Zij jaagt al haar welpen weg. Zij heeft er een of twee; zij jaagt hen weg, doet hen zelf een winterslaap houden, zodat zij eraan gewend raken.

¹⁷⁷ Het volgende jaar, wanneer zij naar buiten komt, heeft zij nog twee kleine baby's, een of twee erbij. Zij bemoedert hen gedurende de zomer. Dan, de herfst, jaagt zij hen weer weg.

¹⁷⁸ Zij heeft er nog twee de volgende zomer. Maar wat als zij geen baby's heeft gekregen dat jaar? Weet u wat zij doet? Zij gaat naar buiten, zij probeert die welpen te vinden, zij zijn zo groot als zij zelf is. Als zij hen niet kan vinden, zal zij een paar kleine wolven nemen. Zij zal een paar coyotes nemen. Zij zou, zelfs, een menselijke baby nemen. Zeker, het is voorgekomen. Zij zal die kleine baby nemen, of wat dan ook, en zij zal het bemoederen. Het is gewoon de natuur. Zij kan er niets aan doen.

¹⁷⁹ Kijk naar een klein meisje met haar pop, wel, zij is nog geen drie jaar oud. Ik zag mijn kleine Sarah, onlangs 's avonds. Ik ging de kamer binnen. Nerveus klein ding, en daar lag zij te slapen met haar kleine pop op haar arm. Ik stond daar en keek neer. Ik dacht: "Arm klein ding! Weet je, het zal niet lang, vele jaren zijn, dat papa oud zal worden, na een poosje. Ik ben het nu; zal grijs worden en heengaan." Maar, dat is een voorafschaduwning van hoe op een dag, een—een echte kleine baby daar zal liggen. Het zit gewoon in u. En als u deze kleine makkers niet liefheeft, zal iets anders die plaats innemen.

¹⁸⁰ Als een man God niet aanbidt, zal hij zijn auto aanbidden, hij zal naar de bar gaan, hij—hij zal wat anders doen, hij zal rondrennen. Omdat er iets is dat die plaats moet innemen.

¹⁸¹ Nu, onze zuster, het is niet mijn bedoeling om. . . haar emotioneel te maken. Maar, door geen moederlijke zorg te hebben, zoals het hoort, nam iets anders de plaats ervan in. En het arme kleine ding lijdt, vanmorgen, aan een zenuwzinking; twee kleine baby's. Zij heeft fouten gemaakt; ik ook, en wie heeft dat niet gedaan? Maar, ik probeer te zeggen, er is Iemand die het reeds vergeven heeft. Zij stak een poosje terug haar hand op, het is allemaal voorbij. Dat kwam van een waarachtig hart, dat is wat ik wil geloven; let slechts op wat er gebeurt. Wanneer zij een oude grijsharige vrouw is, zal het nog steeds standhouden. Dat is juist. Maar, zij is zenuwachtig.

¹⁸² Er is geen enkel medicijn in de wereld dat zenuwen kan helpen. Als u medicatie neemt om uw zenuwen te kalmeren, zal het u twee keer zo slecht maken wanneer het u verlaat.

183 Er is geen remedie voor nervositeit, maar ik ben zo blij dat er een geneesmiddel is. Weet u, ook ik heb daaronder geleden. Er is een geneesmiddel, geen remedie; een geneesmiddel, dubbel geneesmiddel!

184 Tijdens mijn prediking gisteren, op de radio: *De Pijl Van Bevrijding*. De predikers slagen immers te kort, zoals Joas het deed. Hij had vaker moeten slaan.

Maar kijk, mijn broeder, zuster. Het hulpmiddel is Christus.

185 Of, mag ik dit zeggen, in de kansel, achter deze kleine oude doos die hier gebouwd is; maar het is zeker even geheiligd als gelijk welke kansel voor het Evangelie. Het werd aan God toegewijd. Wij zijn arme mensen. Het mag dan geen gouden bovenlaag op de top ervan hebben, maar de Heilige Geest is hier gekomen en heeft een aantal grote dingen voor ons gedaan.

186 Mijn geliefde zuster, God zegene uw kleine hart. Als een moeder, en als een kind, als u zult aanvaarden wat Broeder Bill gezegd heeft . . . of u nu vertelt, zal ik u verzekeren, lieverd, dat u van hier zult gaan, u zult gezond zijn.

187 Nu, toen u uw hand een poosje geleden opstak, dat moment aanvaardde u Christus. Ik wil dat u, over enkele minuten, ik wil dat u hier naar voren komt. En ik kan het u bewijzen, door . . . U, u kunt het zelf beoordelen. Door de genade van God, en de Heilige Geest Die nu hier staat, kan ik maken dat het u verlaat. Dat is juist. Ik heb het nooit zien falen. Maar dan zal het bij u terugkomen wanneer u van hier weggaat, ziet u, als u het zult toestaan. Maar als u het gewoon niet meer ontvangt, ongeacht hoe u zich voelt; ga door en zeg: "Jesus Christus geneest mij."

188 Ziet u, u bent gezakt, Ora May, van *hierboven*, waar u vroeger gelukkig was en op die fiets reed en hier de straat op en af ging. U was toen gelukkig. U had de gevoelens niet die u nu heeft, nietwaar? Ziet u? Nu bent u naar *hier* gezakt, dat is omdat er daar niets was om u daar vast te houden, lieverd. U bent *hiernaartoe* neergezakt. Maar nu moet u geloven dat u *hierboven* bent, en het geloven. "En geloof zonder werken is dood." Als u het gelooft, doe dan alsof u daarboven bent, en dan zal God u gewoon weer daar omhoogtillen.

189 Daar is uw tante Meda, die daar achteraan zit. Zij heeft hetzelfde meegemaakt. Ik heb ook hetzelfde gehad. Ik weet wat het is, maar God is het geneesmiddel.

Gaat u het geloven, deze morgen, Ora May?

190 Ik wil dat u hiernaartoe komt. Wie ook van de rest van u, ziek, om gezalfd te worden. Oké.

Laten wij onze hoofden even buigen.

191 Gemeente, jullie allen kennen Curtis. Jullie kennen Ora May. Door slechts naar Ora May te kijken, kunt u zien dat er bij haar

iets is gebeurd. Zij is vermoeid en overstuur. Ora May, dit is de tijd dat het wordt opgelost.

¹⁹² Ik wil u iets vragen. Vele keren, Ora May, heeft u gezegd: “Zou ik maar een plaats kunnen vinden om vandaar te beginnen. Zou ik slechts op dit ogenblik kunnen beginnen om mij beter te voelen, geloof ik dat ik mijzelf zou kunnen helpen om mij eruit te trekken.” Ziet u, dat is juist, nietwaar? Wel, u bent nu tot die plaats gekomen, Ora May. U bent op de beste plaats in de wereld, bij het altaar, waar de enige Persoon in de wereld die u kan helpen, het zal, dat is God.

¹⁹³ Ik wil dat u uw hoofden buigt, iedereen, om met mij in gebed te gaan.

¹⁹⁴ Lieve Hemelse Vader, terwijl dit arme kleine meisje. . . Het leven is zo kort. Nu is zij een jonge moeder. Ik weet, een poosje geleden, toen zij haar hand omhoog deed, dat elke zonde werd weggenomen. God, Uw Bijbel is een getuigenis ervan. U sprak het vanuit de Hemel, dat: “Hij die geloven zou, zou ontvangen.”

¹⁹⁵ Nu, zij heeft een vreselijke strijd voor haar, Heer. En Satan zou haar daarheen willen gooien, en die baby's van haar willen wegnemen, en haar in de krankzinnigeninstelling willen zetten, om haar hoofd tegen de muur te stoten. Maar zij is naar de juiste plaats gekomen, vandaag, naar het altaar. Zij is gekomen naar het huis van de levende God. Zij staat hier, zo te zeggen, alleen, bij het altaar, maar niet alleen. De Engelen Gods legeren zich rondom. De Heilige Geest is bovendien dichtbij. En zij is een getuige van vele dingen die zij heeft zien gebeuren, en weet dat U God bent. En ik bid dat, met geheel mijn hart, met geheel mijn ziel, dat, deze dag, dat U Ora May zult helpen.

¹⁹⁶ Nu, Vader, ik neem van dit altaar, wat hier gezet is op deze geheiligde plaats waar de Heilige Geest heeft overschaduwd. . . Het heet olijfolie, of gezalfde olie, olie om te zalven. Het is volgens Uw specificatie, de olie van de olijven van de tak. En nu terwijl ik naar voren ga om mijn zuster met deze olie te zalven, heeft U gezegd: “Het gebed des geloofs zal de zieke behouden.” Na het Evangelie gepredikt te hebben. . .

¹⁹⁷ Wetend dat deze geweldige dienst nadert, Uw wil geschiedde, hier in Indianapolis, waar vele neurotische gevallen, doven, stommen, blinden, en van alles, daar zullen staan. Maar wij vrezen helemaal niet. U sprak het uit voor de wereld begon. Wij hebben een proef van de Hemel ginder die ons vertelt dat het de Waarheid is. Wij gaan voorwaarts dan om die duivel aan te vechten. Onze mensen zijn in moeilijkheden, net zoals Lot het was, in de prediking van vanmorgen, en Abraham hem achterna ging.

¹⁹⁸ Satan, wij komen u achterna, deze morgen. Onze arme, kleine verlaten zuster is in moeilijkheden, en wij komen u achterna. Met gezalfde olie, en met de doop van de Heilige Geest, met

het Goddelijke Woord van God en het Evangelie, gaan wij om de handen op haar te leggen, in de Naam van Jezus Christus. En wij werpen u van haar uit. Jezus zei: “Gaaf,” en kan niet falen; zei: “In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen.” En u bent een duivel. Gehoorzaamend aan Zijn bevel, werpen wij u weg uit deze, mijn kleine. . . wij komen tussenbeide nu, ogenschijnlijk een verlatene. Bloed van Jezus Christus reinigt haar van alle zonde. Vandaag is zij rein en heilig in de ogen van God geworden, door de belijdenis van haar zonde, door de reiniging van het Evangelie. Wij werpen het eruit, deze zenuwachtigheid. O, ja, u riep naar haar, maar u kunt haar niet aanraken. Wij bepleiten het Bloed tussen haar en deze. Zij staan als een bemiddelaar. En nu, verlaat het meisje. Laat haar vrij gaan. En van deze dag aan, moge zij gelukkig zijn. Voor die kleine baby's die daar liggen.

¹⁹⁹ Voor die echtgenoot, moge hij ook komen en een Christen worden. Moge heel haar familie, en op een dag daar in Glorie, moge de grote familiekring ongebroke daarginder zijn. Laat haar moeder, haar pa, haar allen, een ieder, Daar zijn. O God, sta dit toe.

²⁰⁰ Moge zij vrij zijn van dit uur af aan. Wij zetten haar vrij, door de volmaakte liefde, en bevelen het door de Bijbel; en de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus; door Zijn Bloed en de Heilige Geest. Wij brengen haar tot U, door Jezus Christus' Naam. Amen.

²⁰¹ In orde, ga nu. Dingen zullen weer normaal worden. Voelt u zich in orde nu? Het doet u geen pijn nu; voelt zich goed nu.

²⁰² [Leeg gedeelte op de band—Red.]. . . altijd zo zou zijn, zou het in orde zijn. Zeker. Amen. Het is nu voorbij, zus. Maakt dat dat u zich opgelucht voelt? Nu kunt u van hier weggaan, hieruit, opnieuw Ora May zijn, alleen, een nieuwe Ora May, een gelukkig meisje in Christus. Moge het allemaal weg zijn. Kom hier terug, ongeveer vandaag over een jaar, zo God wil; je zult binnenkomen en zeggen: “Broeder Branham, herinnert u zich de ochtend dat u voor mij bad daar bij het altaar? Dat maakte het vast.” God zegene u. Prijs de Heer.

Laten wij nu onze hoofden buigen.

²⁰³ Onze Hemelse Vader, in gehoorzaamheid aan de opdracht van onze Heer en Redder, Jezus Christus, hebben wij U lief vandaag, met een reine, heilige, onvervalste liefde. En sta het toe dat Uw lieflijkheid en barmhartigheid op eenieder van ons rust. Wij danken U voor de vreemdelingen in onze poort. En wij bidden dat U eenieder zult zegenen.

²⁰⁴ Zegen onze dierbare voorganger, onze Broeder Neville, die met ons staat in het harnas van het Evangelie; niet ingespannen met de wereld, maar geharnast met Christus; heel de wapenrusting van God aan, de oude Evangeliewagen

verder voorttrekkend, samen ingespannen als medeburgers en dienstknechten van God.

²⁰⁵ Zegen al de diakenen, beheerder, penningmeester, iedereen die het aanbelangt, al de leden, de leken, de vreemdelingen. God, er komt een bijeenkomst ginds in Indianapolis. God, ik ben niet waardig om gezegend te worden, maar wilt U de mensen zegenen, door het prediken van het Woord! Geen twijfel dat honderden er zullen staan.

²⁰⁶ Wij zalven ook deze dame, in de Naam van Jezus Christus, dat U haar zult helpen en haar moeite wegnemen, terwijl wij handen op haar leggen, door de Naam van Jezus Christus. Nu, Hemelse Vader, sta het toe dat Uw genade naar haar toe uitgestrekt zal worden, in Christus' Naam.

²⁰⁷ Nu, met onze hoofden gebogen, ik vraag mij nu af als er iemand hier is die naar het altaar zou—zou willen komen, zou willen komen en knielen voor een Woord van gebed, die Christus heeft aanvaard, of voelt alsof dat u gewoon even zou willen bidden na het bezoek van de Heilige Geest. Voelt u zich er niet gewoon goed over? Voelt u zich niet goed?

Kom hier, Broeder Neville.

²⁰⁸ Hoevelen zouden gewoon uw hand willen opsteken, zeggen: "Ik zou naar het altaar willen komen voor maar een klein gebed." Zou u uw hand willen opsteken, zeggen: "Ik zou gewoon mijzelf even wat willen laten reinigen." O, God zegene u. In orde.

²⁰⁹ Nu, ziet u, onze Broeder Neville, denk ik, ik heb hem in al zijn wandelingen bemerkt, dat hij een echte man is geweest. Ik bemerk dat hij iedere dag net zo is. Of de strijd goed of slecht gaat, Broeder Neville blijft dezelfde. Ik dank God ervoor. Broeder Neville zou dat niet uit zichzelf kunnen doen; heeft God ervoor nodig. En ik ben blij dat dit stel schapen een herder zoals Broeder Neville heeft. Ik bid dat de Heilige Geest hem zal helpen en hem zegenen. Ik heb hem lief. En ik heb Zijn mensen lief. En u mensen allemaal hebben wij lief, en wij bidden dat God u zult zegenen.

²¹⁰ Maar nu, terwijl wij onze hoofden opnieuw buigen, ga ik vragen dat degenen die voor zich willen laten bidden, en willen knielen en zichzelf laten reinigen, nederig naar het altaar zouden komen.

²¹¹ Nu, Broeder Neville, kunt u voor hen bidden, als u wilt. Ik wil dat u hierbij betrokken bent. Iedereen aan het bidden.

[Broeder Neville begint te bidden—Red.]

Als u zich wilt begeven naar het al- . . .

VOLMAAKTHEID DUT56-0610
(Perfection)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 10 juni 1956 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org